

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200442
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. X., O., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 64, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 22099/2008 zo dňa 22. júna 2010 v spojení s prvostupňovým administratívnym rozhodnutím Colného úradu Trenčín č. 6771/2008-6682 zo dňa 29. januára 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/61/2012-50 zo dňa 19. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/61/2012-50 zo dňa 19. februára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/61/2012 podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pre prekážku právoplatne skončenej veci, keďže zistil, že konanie o preskúmanie zákonnosti toho istého rozhodnutia žalovaného a týkajúceho sa tých istých účastníkov konania bolo už právoplatne zastavené z dôvodu, že po účinnom doručení rozhodnutia žalobcovi bola žaloba podaná oneskorene. V konaní o novej (neskôr podanej) žalobe sa už nemožno zaoberať tvrdením žalobcu, že mu rozhodnutie doteraz nebolo doručené a nemožno skúmať ani včasnosť podania novej žaloby. Nie je možné preskúmať to isté rozhodnutie na základe novo podanej žaloby.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca odvolaním, v ktorom uviedol, že žalobu podal na Okresný súd Trnava, nasledovali postúpenia na Okresný súd Trenčín, Krajský súd v Trenčíne a Krajský súd v Trnave. Kópiu tejto žaloby priložil k odvolaniu. O žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 13C/219/2009-193 zo dňa 13.07.2009, ktorým bola žaloba zamietnutá. Namietal postup colníkov dňa 24.05.2006 pri vstupe do jeho bytu a preverovaní jeho zásob liehu. Poukázal na rozhodnutie Ministerstva

financií SR č. MF/17248/2011-733 zo dňa 01.07.2011, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 29452/08 zo dňa 02.11.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 17371/2008-6631, Sp. 268/2008, Tr. 200/2006 zo dňa 10.04.2008. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010 už bolo zrušené mimo odvolacieho konania Ministerstvom financií SR. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby Krajský súd v Žiline vyniesol nasledovný rozsudok: „Colný úrad Trenčín je povinný do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu, tým, že mu nezákonne zablokoval účet vo výške 740 € až do dňa splatenia; nahradiť nezákonne vyrubenú pokutu v sume 240 € + 15% z omeškania za každý začatý deň; nahradiť súdne trovy vo výške 1000 € a nemajetkovú ujmu 100.000 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.“

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že dňa 03.12.2009 podal žalobca na Okresnom súde Trnava návrh označený ako predbežné opatrenie, ktorý doplnil podaním zo dňa 12.01.2010, ktorým sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Colného úradu Trenčín, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010. Uznesením č. k. 13S/219/2009-99 zo dňa 14.01.2011 bola vec postúpená Krajskému súdu v Trnave ako súdu vecne a miestne príslušnému. Krajský súd v Trnave predmetné konanie uznesením zo dňa 31.10.2011 zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) uznesením sp. zn. 2Sžf/4/2012 zo dňa 21.03.2012 uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/5/2011-33 zo dňa 31.10.2011 potvrdil. Žalobca v tej istej veci podal dňa 28.02.2012 žalobu aj na Krajský súd v Trenčíne, ktorý vec postúpil Krajskému súdu v Žiline, ako súdu vecne a miestne príslušnému. Krajský súd v Žiline toto konanie uznesením č. k. 20S/61/2012-50 zo dňa 19.02.2013 zastavil. Žalovaný ďalej uviedol dôvody, na základe ktorých žiada, aby bolo konanie vo veci zastavené. Dňa 04.11.2010 zasadala na colnom úrade likvidačná komisia, ktorá okrem iného navrhla zlikvidovať aj tovar - lieh, ktorého spôsob nadobudnutia nevedel žalobca preukázať, pričom tento lieh sa stal majetkom štátu na základe rozhodnutia colného úradu o prepadnutí tovaru v prospech štátu č. 6771/2008-6682, spis č. 3499/2007 zo dňa 29.01.2008. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2010. Uvedený tovar sa stal majetkom štátu a z toho dôvodu bol colný úrad povinný ho zničiť v zmysle § 48 ods. 1 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Tovar bol zlikvidovaný dňa 26.11.2010 vyliatím v Čističke odpadových vôd Trenčín pod dohľadom likvidačnej komisie, ktorá zničenie tovaru zabezpečila. Právne predpisy neukladajú, aby bol pri ničení tovaru prítomný aj žalobca. Výzvou č. 9006682/1/1118693/2012 zo dňa 09.08.2012 bol žalobca vyzvaný, aby si v lehote do 20 dní odo dňa doručenia prevzal prázdne obaly zo zabezpečeného tovaru. K rozhodnutiu Ministerstva financií SR č. MF/17248/2011-732 zo dňa 01.07.2011 žalovaný uviedol, že na základe tohto rozhodnutia Ministerstva financií SR žalovaný zrušil rozhodnutie colného úradu č. 17371/2008-6631, sp. 268/2008, Tr. 200/2006 zo dňa 10.04.2008 z dôvodu, že žalobcovi zanikla zodpovednosť za prejednávaný priestupok z dôvodu uplynutia dvojročnej prekluzívnej lehoty. V dôsledku zrušenia tohto rozhodnutia zanikol exekučný titul a colný úrad vydal dňa 24.10.2011 rozhodnutie č. 24601/2011-6631, spis 4411/2011 o zastavení daňového exekučného konania voči žalobcovi. Vydaním rozhodnutia Ministerstva financií SR č. MF/17245/2011-732 zo dňa 01.07.2011 však neboli dotknuté ďalšie vydané právoplatné a vykonateľné rozhodnutia colného úradu, a to:

- rozhodnutie č. 6564/2011-6635 zo dňa 23.02.2011, ktorým boli vymerané náklady spojené so skladovaním a zničením prepadnutého tovaru vo výške 42,85 €,
- rozhodnutie - platobný výmer č. 34617/2009-6663 zo dňa 01.12.2009, ktorým bola žalobcovi vymeraná spotrebná daň z liehu vo výške 365,53 € (potvrdené v odvolacom konaní rozhodnutím žalovaného č. 2286/10 zo dňa 03.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2011),
- rozhodnutie č. 37341/2009-6663 zo dňa 29.12.2009, ktorým bola podľa § 35 ods. 5 písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) žalobcovi uložená pokuta vo výške 332 € za nepodanie daňového priznania na spotrebnú daň z liehu ani v lehote určenej vo výzve colného úradu.

Ich vymáhanie sa uskutočňuje na základe rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania č. 24830/2011-6631 zo dňa 24.10.2011 a daňovej exekučnej výzvy č. 25857/2011-6631 zo dňa

09.11.2011, ako aj na základe daňového exekučného príkazu č. 24829/2011-6631 zo dňa 24.10.2011 na vykonanie daňovej exekúcie zrážkami z iných príjmov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/61/2012-50 zo dňa 19.02.2013 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Colného úradu Trenčín č. 6771/2008-6682, spis č. 3499/2007 zo dňa 29.01.2008 (petit žaloby, č.l. spisu 8). Na Krajskom súde v Trnave však už bolo predmetné rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010 v spojení prvostupňovým rozhodnutím č. 6771/2008-6682 zo dňa 29.01.2008 predmetom preskúmania. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 20S/5/2011-33 zo dňa 31.10.2011 toto súdne konanie zastavil a najvyšší súd svojím uznesením sp. zn. 2Sžf/4/2012 zo dňa 21.03.2012 uvedené uznesenie Krajského súdu v Trnave potvrdil. O preskúmaní rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010 v spojení prvostupňovým rozhodnutím č. 6771/2008-6682 zo dňa 29.01.2008 už bolo teda raz rozhodnuté.

Prekážka veci už rozsúdenej je neodstrániteľnou prekážkou konania, takže žiadny súd nemôže v tej istej veci konať znovu a teda nemôže sa zaoberať ani dôvodmi návrhu, ktorými sa zaoberali sudy vo vyššie uvedených konaniach číslo 2Sžf/4/2012 a 20S/5/2011.

Vzhľadom na uvedené nepochybil krajský súd, keď konanie o návrhu žalobcu zo dňa 28.02.2012 na preskúmanie rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 22099/2008 zo dňa 22.06.2010 v spojení prvostupňovým rozhodnutím č. 6771/2008-6682 zo dňa 29.01.2008 zastavil. Odvolací súd preto uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 219 O.s.p potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania senát odvolacieho súdu rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.